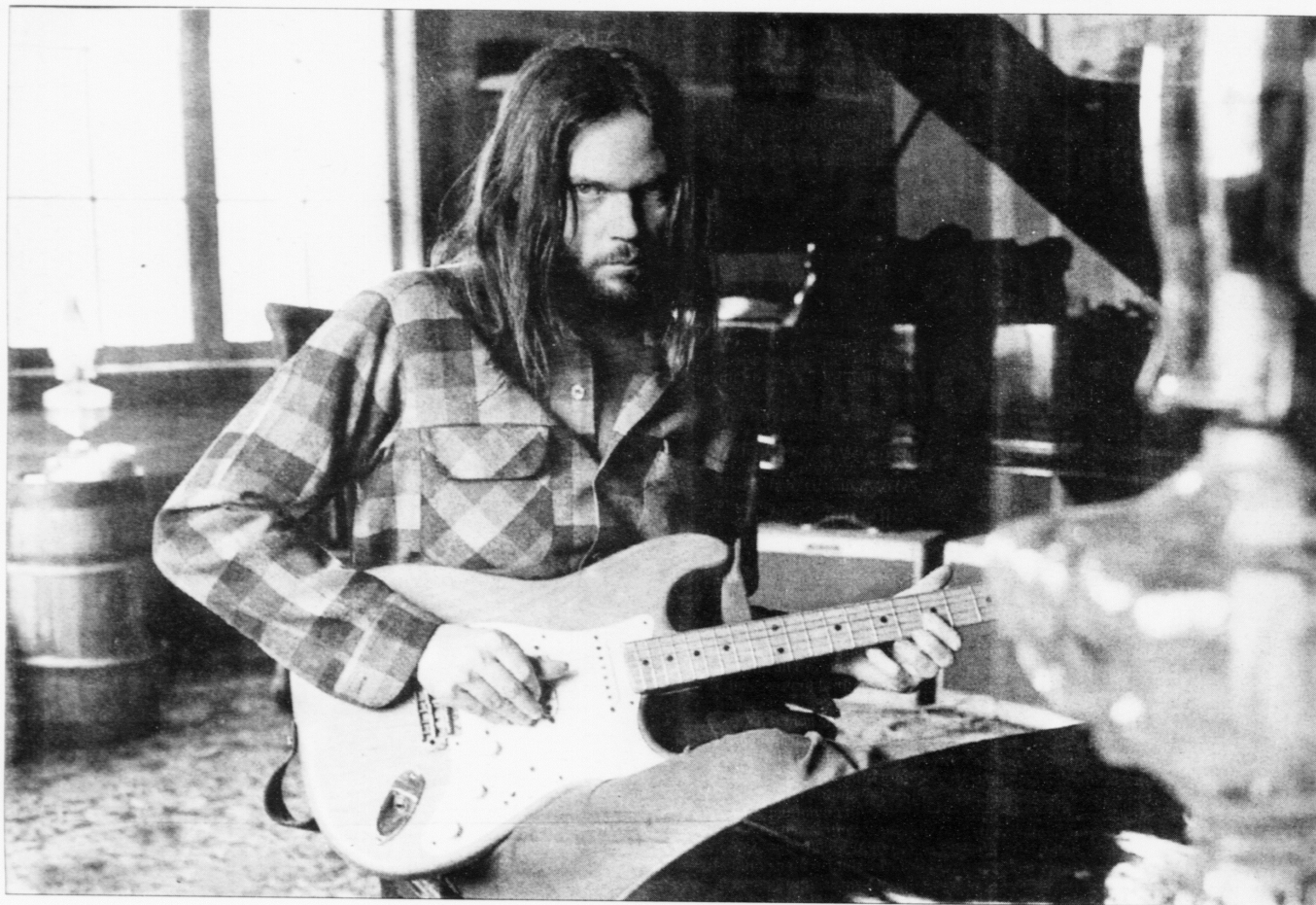

Hann lifrar fyri ongum

Neil Young er á mangan hátt upphavið til bæði punk og grungetónleik, og so er hann eisini maðurin, ið skrivaði „Heart of Gold“

NICLAS JOHANNESEN

– Eitt skalt tú vita. Ongin skal siga mær, hvat eg skal gera. Eg lurti slettis ikki, so einfalt er tað.

Blaðmaðurin hjá enska tíðarritinum UNCUT ristir í brókunum, tá hesin maðurin við stingandi eygunum, ráu roddini og óskipaða hárinum kemur gangandi ímóti honum. Staðfestir, at hesin maðurin mest av øllum líkist einum, tú endar í bardaga við uttan fyri onkra barr heldur tíðliga á morgni, tá teir síðstu útløgukottarnir finna sær okkurt skýmaskotið at verja seg móti dagsljósinum.

Maðurin er Neil Young. Í roynd og veru ein legenda. Maðurin, fyrst gjordist kendur við Crosby, Stills, Nash & Young – hesin reindyrkaði amerikanski country-folk bólkurin, ið fekk sín farna av rocki við Young. Hetta er maðurin, ið hevur skrivað klassikarar so sum Harvest Moon, Needle And The Damage Done, og so Heart Of Gold, ið foroyingar helst kenna best frá discobólkunum Boney M.

– Við hesum sanginum

endaði eg mitt á vegnum. Har var onki serliga spennandi, tí mær dámar best at ferðast í útjaðaranum. Har hittir tú eisini tey mest áhugaverdu fólkiní, hevur Neil Young sjálvur sagt um Heart Of Gold.

Og hann hevur sanniliga eisini ferðast í sálarligum krókum, har vanlig fólk bona Vár Harra um, at tey ongantið skulu enda.

Hesin maðurin, ið plátufelagini søu so stórt kommersielt potentiali hevur altíð sligið sína egna takt – ofta til miklan ampa fyri slipsafólk á soludeildunum hjá plátufeløgnum.

– Eg visti, at eg ikki gjordi tað, fólk vildu hoyra. Men eg kundi ikki geva teimum tað, tey vildu hoyra, hevur Neil Young sagt.

Og júst so.

Hann er einasti stóri sangskrivarin í heiminum, ið er saksóktur av sínum egnum plátufelag fyri við fríum vilja at hava gjørt beinleiðis ókommersiellan tónleik!

Vinnaður doyði

Tað var serliga ein ávís hending, ið fekk altavgerandi týðning fyri lívsleiðina

hjá Neil Young.

Um somu tíð, sum Neil Young dusaði sær í tí meira fina og poleraða Crosby, Stills, Nash & Young, so hevði hann afturi í 60' unum eisini sín egna bólk, ið fekk heitið Crazy Horse. Neil Young hevði hoyrt hesar tónleikararnar spæla, og hann fall fullkomiliga fyri teirra skitna, erliga, klossutta og kensluborna spæli.

Ein av tónleikarunum í hesum bólki var guitarleikarin Danny Whitten. Hetta vóru 60'ini, nógv rúsevni vóru á skránni, og Danny Whitten gjordist eitt av offrunum í hesi naivu tíð.

Áðrenn eina turne skuldu Crazy Horse venja við Neil Young, men Danny Whitten kundi ikki levera voruna. Har var onki skil á hansara spæli. Hann bleiv sendur heim av Neil Young við boðunum um, at hann mátti fáa skil á sær sjálvum. Tað hendi ongantið. Dagin eftir var Danny Whitten deyður

av yvirdosu.

– Ta náttina, tá telefonin ringdi úr Los Angeles og mær varð sagt, at hann var deyður av yvirdosu, tað knústi mitt hjarta. Eg elskaði Danny. Eg kendi meg sekan, segði Neil Young við tónleikablaðið Rolling Stone.

Lívið hjá Young sjálvum fór av álvara at skinkla eftir hetta. Hann fór á turne, drakk stútt og var hysteriskur. Fólk reddust hann, tónleikarar fóru úr bólkinum mitt á konsertferðini, og fólk applivdu, at Young í

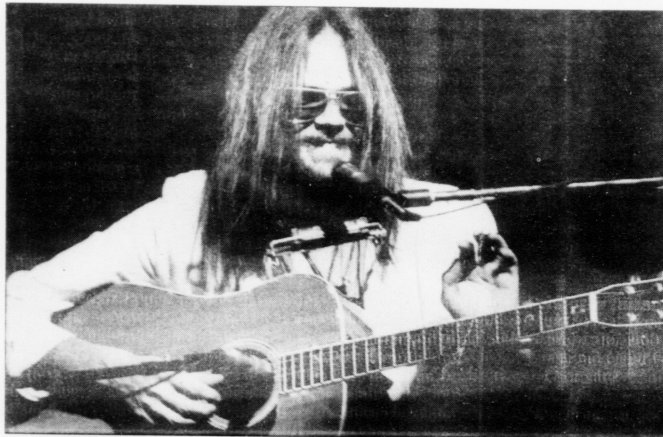
ójavnvág rópti eftir konsertáhoyrarunum „vakni so for f...!“.

Skeivur tónleikur

Aftan fyri allan ólevnaðan nördist tó framvegis eitt framúr talent. Young hevði eina søgu at siga. Men søgan var ikki altíð so tespilig.

Serliga var tað plátan Tonight's The Night, ið fekk eina tunga føðing. Tá plátufelagið hoyrði upptøkurnar vóru tey skelkað, ovfarin og sannførd um, at plátan ljóðaði ræðuligt.

Lunnarnir undir upptøk-

You're all just
pissing in the wind/
You don't know it,
but you are/And
there ain't nothing
like a friend/Who
can tell you you're
just pissing in the
wind